

Προς τα μέλη του Πολιτιστικού-Πνευματικού Γραφείου
Λευκωσία ,

Αγαπητοί σύντροφοι,

Λυπούμαι πολύ να παρατηρήσω ότι στα πρακτικά τής συνεδρίας του Π.Γ.
ημ. 31/3/87 δεν αποδίδεται ούτε φραστικά ούτε νοηματικά η δική μου
παρέμβαση. Αντίθετα μάλιστα, οι απόψεις μου παραποιήθηκαν και το νό-
ημα διαστρεβλώθηκε με τρόπο επικίνδυνο και προσβλητικό. Θέλω να πι-
στέψω ότι αυτή η διαστρέβλωση δέν ήταν σκόπιμη , αλλά απλώς οφείλεται
στην πρόχειρη κράτηση τών πρακτικών. Αλλιώς μαζί με αυτή τήν επιστο-
λή θα είχα προσθέσει και τήν παραίτηση μου απο αυτό το γραφείο.

Με κανένα τρόπο δέν μπορούσα να πώ, και δέν είπα: " Δεν μπο-
ρεί το Κόμμα να έχει μια θέση για την Τέχνη, άλλο η πολιτική και
άλλο η Τέχνη." Αν πίστευα σ' αυτό το δόγμα δέν θα ανήκα σ' αυτό το
Κόμμα, ουτε σ' αυτό το γραφείο, ουτε και το έργο μου θα ήταν αυτό
που είναι.

Επίσης, εγώ δέν είπα " να φύγουν τα κεφάλαια " λαϊκότητα και
κομματικότητα στην Τέχνη", πράγμα που αφήνει απαράδεκτους
υπαινιγμούς. Απλώς ανέφερα ότι αν επιμένουμε να χρησιμοποιηθεί το
έγγραφο που μάς εστάλη, ~~θα~~ πράγμα που απο τήν αρχή υποστήριζα ότι
δέν χρειάζεται (ως προς το πρώτο μέρος του) υποχωρώ για χάρη τής
ομαλής και ουσιαστικής λειτουργίας του Γραφείου. Στη συνέχεια είπα
ότι ^{ο αυτή τήν περίπτωση} το έγγραφο χρειάζεται αλλαγές στο μεγαλύτερο μέρος του, ~~και~~ ^{ενώ} μπορ-
ρούν να παραμείνουν όπως έχουν τα ~~κα~~ σημεία που ανέφερα. Τα υπόλοιπα
σημεία πρέπει να διαμορφωθούν διαφορετικά, και ύστερα ~~κα~~ απο σοβαρή
μελέτη. Αν θυμάστε, για παράδειγμα, στο θέμα τής λαϊκότητας ανέφερα
την Γκουέρνικα του Πικάσο, για να τονίσω ότι "ζαίνο" δέν είναι πάντα το
καίριο.

Οι φόβοι μου επαληθεύτηκαν, ότι όταν μπούμε σε καθαρά
θεωρητικούς χώρους τής τέχνης βιαστικά, πρόχειρα και αβασάνιστα-
και αχρείαστα θα έλεγα, αυτή τή στιγμή που έχουμε μπροστά μας τόσα
πρακτικά προβλήματα- υπάρχει ο κίνδυνος απλοποίησης, ειχυδαϊσμού
και περιττών συζητήσεων. ¹¹Ολύ περισσότερο όταν κρατούνται μόνο
περιλήψεις πρακτικών χωρίς μαγνητόφωνο ή στενογράφο.

Για να διευκολύνω το Γραφείο παραθέτω ολόκληρο το σκεπτι-
κό τής άποψης μου, επιγραμματικά, και παρακαλώ όπως ενσωματωθεί στο
έγγραφο όπως έχει:

1) Με τον τρόπο που ξεκίνησε να λειτουργεί αυτό το Γραφείο
γίνεται άσκοπη σπατάλη χρόνου σε άγονες θεωρητικές συζητήσεις που
δέν οδηγούν παρά μόνο στην διάσπαση αντί στην συσπείρωση τών πολιτι-
στικών-πνευματικών δυνάμεων. Είναι αυτός ο σκοπός του; Αν ναι, δέν
βλέπω τον λόγο τής παρουσίας μου σ' αυτό.

2) ¹¹Ο Κόμμα δέν ασχολείται σήμερα για πρώτη φορά μ' αυτά τα
θέματα, ουτε και στήνεται για πρώτη φορά τέτοιο Γραφείο.

Ολόκληρες γενιές δημιουργών πέρασαν και γαλουχήθηκαν μέσα από τις γραμμές του, συμπεριλαμβανομένων και των μελών του σημερινού γραφείου, που οι περισσότεροι είναι δόκιμοι στον τομέα τους. Τα κατα καιρούς Συνέδρια του Κόμματος και ειδικά το τελευταίο Συνέδριο, μέσα στην απόφαση του τοποθετεί ξεκάθαρα την σημασία της λειτουργίας αυτού του γραφείου για να "δώσει ακόμη πιο μεγάλη προσοχή και να βοηθήσει ακόμα πιο πολύ τους ανθρώπους του πνεύματος και της τέχνης και τους διαφόρους πολιτιστικούς φορείς που με την προσφορά τους προάγουν τους κοινωνικούς και άλλους στόχους της εργατικής τάξης".

Επομένως δεν μας χρειάζεται ~~παραπλήρη~~ να ξαναγράψουμε το αλφαβητάρι της αισθητικής για να μπορέσει να λειτουργήσει αυτό το Γραφείο. Αν όμως επιμένουμε πώς για να έχουμε σωστή γραμμή πλεύσης πρέπει να κατατεθεί κάπου αυτό το αλφαβητάρι, τότε να το διαμορφώσουμε σωστά, χωρίς βιασύνη, μελετημένα, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα δεδομένα στον τόπο μας και τις σοβαρές αλλαγές που διαμορφώνονται στα θέματα αυτά και στη Σοβιετική Ένωση αλλά και μέσα στο Κόμμα στην Ελλάδα.

Περισσότερο βάρος ωστόσο πιστεύω πρέπει να δώσουμε στην φράση της απόφασης του Συνεδρίου μας "να μελετήσουμε και να καθορίσουμε ολοκληρωμένη πολιτιστική πολιτική". Γι' αυτό,

3) Πιστεύω ακράδαντα ότι για να επιτελέσει σωστά και δημιουργικά τον ρόλο του αυτό το Γραφείο πρέπει να καταπιαστεί με συγκεκριμένα καφτά πολιτιστικά προβλήματα. Αλλιώς έχω την έγνοια ότι θα διαλυθεί πολύ γρήγορα μέσα στις θεωρητικές διαφωνίες και στη συζήτηση. Το ότι τρεις πολύωρες συνεδριάσεις δεν μας οδήγησαν πουθενά δεν σας δημιουργεί ορισμένα ερωτήματα; Στο μεταξύ η αντίδραση εργάζεται συστηματικά στον χώρο των πνευματικών ανθρώπων.

Έχω αναφέρει ^{τέσσερα} ~~πέντε~~ πολύ σημαντικά θέματα που θα μπορούσαν να μας απασχολήσουν πρώτα:

α) θέμα Πολιτιστικού Φορέα, και κατ'επέκταση πολιτιστικών κέντρων ή χώρων στη ^{κεντρική} ευκωσία και στις άλλες πόλεις.

β) θέμα οργάνωσης σεμιναρίων, συμποσίων, συζητήσεων, γύρω από διάφορους τομείς της τέχνης, για παράδειγμα το θέατρο, τη μουσική, τη λογοτεχνία, κλπ, έτσι που να πάρουμε απόψεις από διάφορους ενδιαφερόμενους προτού συγγράψουμε τα σχετικά κεφάλαια στην εισήγηση του Π.Γ.

γ) θέμα πολιτιστικού περιοδικού ή, /και της Νέας Εποχής.

δ) ~~θέμα~~ Ανθολογία Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων ποιητών με θέμα την ειρήνη ή οποιοδήποτε άλλο θέμα αποφασίσει το Γραφείο.

Έχω επίσης αναφέρει μια σειρά άλλων θεμάτων που θα μπορούσαν να απασχολήσουν το Π.Γ. Τις σημειώσεις μου αυτές τις έχω διαβιβάσει.

Σύντροφοι, λυπάμαι γιατί είμαι υποχρεωμένη να τ'ά πώ αυτά γραπτώς, γιατί όπως διατυπώθηκε το πρακτικό διάγνωση μι'ά διάθεση που δέν συνάδει με το πνεύμα που θα πρέπει να διέπει τήν όλη δουλειά του Κόμματος και τών ανθρώπων του στα πνευματικά και καλλιτέχνια πράγματα.

Θά έλεγα μάλιστα πώς ο τρόπος με τόν οποιο συντάχθηκε το πρακτικό δίνει τήν εντύπωση πως προσπαθούμε να αποδείξουμε πώς υπάρχουν δυό εκ διαμέτρου αντίθετες τοποθετήσεις. Προς τί να δημιουργούμε προβλήματα εκεί που δέν υπάρχουν;

Με αυτή τήν ευκαιρία θα ήθελα να παραπέμψω στην συνομιλία του μεγάλου μας Γιάννη Ρίτσου με το προσωπικό του Ριζοσπάστη, επικεφαλής τον σ. Φαράκο, στον Ριζοσπάστη τής Κυριακής, 5 Απρίλη. Ίσως πολλά ερωτήματα απαντηθούν άν μελετηθεί σοβαρά αυτός ο διάλογος. Οπως για παράδειγμα, τί είναι κομματικότητα και λαϊκότητα στην τέχνη.

Ελλη Παιονίδου.